

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ

Маринич Н. М.

*студентка 3 курсу педагогічного факультету
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»
м. Рівне, Україна*

Марчук О. О.

*доктор педагогічних наук,
професор кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»
м. Рівне, Україна*

Маринич Г. М.

*вчитель початкових класів, спеціаліст вищої категорії,
старший вчитель Дроздинського закладу загальної середньої освіти
I-III ступенів
с. Дроздинь, Сарненський район, Рівненська область*

Питання інклюзивної освіти тісно пов'язане з новою освітньою парадигмою, заснованою на переході до нових освітніх технологій. Процес інклюзивної освіти в різних країнах світу відбувається по-різному, враховуючи специфічні соціокультурні умови та національні політичні пріоритети. Інклюзивна освіта – це довгострокова стратегія, яка вимагає терпіння і толерантності, регулярності та злагодженості, наступності та комплексного підходу до її реалізації. Інклюзивна освіта багатьма міжнародними інституціями розглядається як пріоритет для розвитку національних систем шкільної освіти, оскільки реалізація прав громадян на якісну освіту та соціальну інтеграцію є важливим елементом сталого розвитку суспільства. На цьому етапі інклюзія є важливою тенденцією розвитку освітніх систем для світової спільноти.

Інклюзивна освіта дає освіту кожному з точки зору адаптації до різних потреб та обмежень. Коли учні з обмеженими можливостями навчаються різноманітним видам діяльності, спілкуванню, самооцінці, підтримці та дружбі, справжні стосунки можуть бути створені лише в контексті впевненості в собі. Духовний зміст світу людей з обмеженими можливостями, готовність жити і працювати у світі, який швидко змінюється.

Інклюзивна освіта означає як технічне оснащення будівельного середовища закладу, так і спеціальні технічні та освітні програми, спрямовані на реалізацію інклюзії [2, с.78]

Основними принципами інклюзивної освіти є:

- всі діти навчаються разом у всіх випадках, коли це можливо, незалежн від особливих труднощів чи відмінностей, які можуть бути між дітьми;

- школи визначають та зезпечують реалізацію всіх потреб учнів для інклюзивного освітнього середовища;

- зезпечити якісну освіту для розробки всіх відповідних навчальних програм, стратегічних організаційних заходів, розвитку освіти, використання ресурсів та партнерства з громадою, що сприятиме успішному та ефективному освітньому процесу в школах.

Інклюзивна освіта надає дітям з ООПО доступо до освіти за допомогою методів навчання, які враховують індивідуальні особливості цих дітей. Інклюзивна освіта ґрунтується на ідеалізмі, який усуває дискримінацію дітей. Він зезпечує однакове ставлення до всіх, але створює особливі умови для дітей з ООП. Позасоціальні знання та навички неефективні, готуючи дітей з ООПО до того, щоб вони довше проводили часу в широкій громадськості, повноцінн адаптувалися в суспільстві, долали неминучі життєві труднощі, а отже – рівність у суспільстві, котру школа повинна постійн підтримувати [2, с. 109].

Інклюзивні класи включають дітей з ООПО у навчально-виховний процес. Вони освоюють основи самостійного життя, вивчають нові форми поведінки, спілкування та взаємодії, проявляють активність та ініціативу, приймають усвідомлені рішення, досягають консенсусу щодо вирішення проблем та самостійн приймають рішення.

Традиційн поняття інклюзивної освіти обмежувалося насамперед визначеннями, пов'язаними з реалізацією права на освіту та соціальною інтеграцією людей з особливими потребами. Однак на цьому етапі концепція стверджує, що всі діти, незалежн від культурного, економічного, соціального статусу, здібностей і навичок, повинні мати однакові без винятку права, умови та можливості в навчанні.

Отже, особливістю інклюзивної освіти є її динамічність. Це пояснюється тим, що умови навчання завжди адаптовані до індивідуальних особливостей кожного учня. Запорукою успішної реалізації моделі інклюзивної освіти є ефективна співпраця вчителів, суміжних спеціалістів, батьків та учнів. Усі фахівці є важливими помічниками та партнерами для дітей із особливими освітніми потребами. Проте, щоб задовольнити індивідуальні потреби учнів з обмеженими можливостями, необхідно створити індивідуальні навчальні програми та реалізувати визначені в них завдання з метою внесення необхідних адаптацій та модифікацій.

Література:

1. Боднар В. Інклюзивне навчання як соціально-педагогічний феномен «Рідна школа». 2011. С. 10 -14.
2. Софій Н. З., Найда Ю. М. Концептуальні аспекти інклюзивної освіти «Інклюзивна школа: особливості організації та управ-ління». 2007. 128 с.

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ДОПОМОГА ПІДЛІТКАМ В ПОПЕРЕДЖЕННІ ТА РОЗВ'ЯЗАННІ КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЙ

Марчук В. М.

*аспірант факультету педагогічної освіти та соціальної роботи
Волинського національного університету імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна*

*Науковий керівник: **Лякішева А. В.**
доктор педагогічних наук, професор*

Важливим аспектом соціально-педагогічної роботи є не лише створення сприятливих умов соціалізації, розвитку особистості, задоволення її культурних і духовних потреб, сприяння людині в якомога повнішому розвитку власного потенціалу, що, відповідно, впливає на гармонізацію соціальних відносин в суспільстві, але і надання потрібної допомоги індивіду, сім'ї, групі осіб, з метою зезпечення високого рівня їх соціально-культурного і матеріального життя та попередження виникнення дисфункцій, пошук найкращих варіантів добробуту для індивідів, груп та громадо у суспільстві шляхом їхнього просування, взаємодії з іншими.

Одним із засобів такої гармонізації виступає надання соціальним педагогом допомоги своєму клієнту у розв'язанні та подоланні наслідків конфліктів, учасником яких він став. Тому постає необхідність розгляду суті практичних методів виявлення, попередження різного соціального і психологічного рівня конфлікту з метою конструктивного його вирішення.

Проблема конфліктів, як одна з найгостріших проблем привертає увагу вчених різних шкіл та напрямів. У науковій літературі розкриті різні підходи до визначення поняття «конфлікт». Зокрема, він трактується, як зіткнення протилежн спрямованих, не сумісних одна з одною тенденцій, у свідомості окрем взятог індивіда, міжособистісних